

ikke skal gaae ind paa — som jeg statter meget høit. Det var nu det, som jeg vilde ud tale; jeg indlader mig ikke paa her at tale om Udvælgelsens Medsættelse, thi det ved jeg meget godt ikke ligger for. Da jeg nu har Ordet, maa det maaskee være mig tilladt at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til, hvad der blev anført af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann), idet han, saavidt jeg skjønne, havde saa meget imod det sidste Punktum af § 1, som siger, at, saafremt Landvæsenkommisssionerne ikke indstilles paany, skulle de afskaaes. Dette er netop en Bestemmelse, som jeg for mit Bedkommende anseer for meget hensigtsmæssig, og det af de samme Grunde, som den ærede Landstingsmand antydede som dem, der gjorde, at han fandt den uhenigtsmæssig. Han antydede nemlig, at han indrømmede, at der var mange Landvæsenkommisssioner, der vare uskikkede dertil, men det gjorde ikke videre, thi saa gjorde de hverken Skade eller Gavn. Det kan nu ikke stemme overeens med min Betragtningssaaade. Naar en Mand er Landvæsenkommisssioner, og han er gammel og uduelig dertil, saa kan man derfor ikke være vis paa, at han ikke gjør Skade, naar han aligevel benyttes til denne Post. Jeg antager, at Forholdet med Landvæsenkommisssioner stiller sig omtrent paa samme Maade som med Tiendekommisssioner, og jeg har høit Exempel paa, som ikke ligger saa ganske fjernt, hvor en Tiendekommisssioner har tilbageholdt Kjendelsen saalænge, og ikke har gjort Parterne bekendte med Kjendelsen, før mange Uger efterat Tiden til Appel var udløbet, og saaledes derved har affaaeret Parterne Retten til at appellere Sagen, som de ifølge Loven vare berettigede til. Jeg kan saaledes ikke være enig med den 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) i, at det er ligegyldigt, om der ere nogle

mindre duelige eller uduelige Landvæsenkommisssioner; thi de kunne, som jeg har antydet, undertiden gjøre megen Skade.

Indenrigsministeren: Jeg maa maaskee tillade mig at gjøre den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, opmærksom paa, at det ikke var den ærede Landstingsmand for Vests Amt (Lehmann), der gjorde Forordning paa en Forandring i Slutningen af § en, men at det var mig, der gjorde det, og jeg maa endnu gjentage, at jeg ikke kan give mit Samtykke til, at en saadan Forandring indføres, hvorefter Amtsraadene kunne forfaste de Landvæsenkommisssioner, som engang ere udvalgte. At der ikke kan opstaae den Ulempe derved, som den ærede Landstingsmand omtalte, anseer jeg for aldeles vist; thi i den Henseende maa det vel bemærkes, at hvor der skulde være en saadan gammel Landvæsenkommisssion, vil han sikkert ikke blive valgt til Medlem af nogen Landvæsenkommisssion, idet der vælges Medlemmer for hver enkelt Sag, og jeg er ogsaa ganske vis paa, at naar den nye Indretning er kommen i Gang, ville de Landvæsenkommisssioner, der ere svækkede og mindre duelige til deres Poster, af sig selv søge Afsked fra Tjenesten, især naar de see, at de ikke blive benyttede.

Hørgaard: Jeg maatte maaskee gjøre den Bemærkning, at det er meget muligt, at det er undgaaet den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed, at den 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) omtalte det Punkt, men det er virkelig Tilfældet, at det, som jeg rettede mit Svar paa, var Noget, som var udtalt af den 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann).